

Spomendan; sv. Ivan Marija Vianney, prezbiter

Čitanja od dana: Jr 26,11-16.24; Ps 69,15-16.30-31.33-34; Mt 14,1-12

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju (Mt 14, 1-12)

U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa pa reče svojim slugama: »To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.« Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa. Jer Ivan mu govoraše: »Ne smiješ je imati!« Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga smatrali prorokom.

Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijadina pred svima i svidje se Herodu. Zato se zakle dati joj što god zaište. A ona nagovorena od matere: »Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja.« Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika zapovjedi da se dade. Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici. I doniješe glavu njegovu na pladnju, dadoše djevojci, a ona je odnije materi.

A učenici njegovi dođu, uzmu njegovu tijelo i pokopaju ga pa odu i jave Isusu.

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Svako zanimanje i zvanje, u nekom svecu Katoličke Crkve, pronalazi svoga zaštitnika. Tako i župnici imaju svoga sveca zaštitnika, čiji nebeski rođendan Crkva danas slavi, a to je sv. Ivan Marija Vianney, koji je poznat i pod imenom: sveti župnik Arški. Upoznajmo danas, na prvu subotu u mjesecu, kada razmišljamo i molimo za postojeća i nova duhovna zvanja, ovog poznatog sveca Katoličke Crkve.

Rođen je 8. svibnja 1786. godine u Dardillyju, mjestu kraj Lyona, u Francuskoj, u siromašnoj seljačkoj obitelji. Tek rođenom dječaku, svećenik je proročki, nagovijestio da bi mogao postati čestiti župnik, što je bila i skrivena želja njegove majke, zbog čega je još nerođeno dijete prikazala nebeskoj Majci Mariji.

Seljačka obitelj u kojoj se rodio maleni Ivan Marija Vianney bila je duboko kršćanska te otvorena siromasima i prosjacima. Njegov otac ni u najvećoj oskudici nije odbio nijednog siromaha od kućnoga praga niti mu uskratio prenoćišta ni kruha. Majka je pak svoga trogodišnjeg Ivana nedjeljom redovito vodila u crkvu, gdje je bilo lijepo vidjeti dječaka kako pobožno sjedi u klupi i upire oči u svetohranište.

No, ubrzo su se tmurni oblaci nadvili nad bezbrižno djetinjstvo Ivana Marije Vianneya, a strahote su zahvatile Francusku Crkvu zbog nastale revolucije. Ubrzo su zamukla zvona crkve u Dardillyju, raspela diljem zemlje bila su porušena. Odasvud su dolazile vijesti o mučeničkoj smrti brojnih svećenika, redovnika i redovnica. „Da sam ja svećenik, mogao bih i ja umrijeti za Isusa“, rekao je tada Ivan Marija svojoj majci. U noći prije prve svete Pričesti, koju je primio u jednom spremištu zamračenih prozora, nije mogao usnuti jer ga je mučila misao da bi se svećeniku moglo nešto dogoditi i spriječiti ga da dođe. Nakon Pričesti, još je dugo ostao na koljenima u molitvi.

Nakon desetogodišnje šutnje, opet su zazvonila crkvena zvona, došlo je uskrsnuće za Crkvu u Francuskoj te je velika radost obuzela katolike Dardillyja. Jednoga dana obratio se Ivanov otac župniku za pomoć govoreći: „Dječak si je nešto uvertio u glavu, i ne da si to izbiti iz nje. Hoće postati svećenik. Drago bi mi bilo kad biste ga vi, velečasni, mogli od toga odgovoriti.“ Još istoga dana došao je Ivan u župni dvor i priznao svećeniku želju svoga srca: „Vjerujte mi, velečasni, uvijek čujem u sebi glas da me Bog zove: kod posla, u crkvi, kod kuće, danju i noću. Uvijek čujem njegov glas: Dođi i ti u moj vinograd!“

Kada je Ivanov otac u nedjelju stajao pred župnikom, reče mu on ozbiljno: „Mateju, ja sam ispitao tvog sina i čvrsto sam uvjeren da ima sveto zvanje. Ne smiješ se tome protiviti.“ Nakon nekog vremena otac je popustio i dao mu svoj blagoslov, a presretni mladić ubrzo je postao učenik onog istog svećenika koji ga je nekoliko godina ranije doveo k stolu Gospodnjem. Iako je neprestano učio i gledao u knjige, daleko je zaostajao u znanju za svojim puno mlađim suučenicima. No zato je u drugim stvarima bio ispred njih, posebno u svladavanju samoga sebe. Nakon hodočašća na grob sv. Franje Regisa, počeo je znatno napredovati u učenju. Premda mu je latinski i dalje zadavao tešku muku, te je u više navrata počeo gubiti nadu, uspio je postati svećenik.

Svoje prvo namještenje dobio je mladomisnik Ivan Marija kao pomoćnik svoga starog župnika i učitelja, a 1818. godine imenovan je župnikom u Arsu. Jedan svećenik mu je rekao: „Takve župe, kao Ars, pravi je Sibir za svećenike.“ Kada je došao u župu, zatekao je zapuštenu, praznu crkvu, a prepune krčme.

„Pripravan sam, Bože, pretrpjeti sve što mi pošalješ do konca života. Pripravan sam sto godina trpjeti najveće boli, ako mi samo pomogneš da ti dovedem duše koje si mi povjerio“, rekao je u svojoj prvoj propovijedi u Arsu. I doista je bilo tako. Odmah se dao na posao, na obraćanje svoje župe, i to najprije osobnim pokorama: jelovnik mu je svaki dan bio isti, kad bi ogladnio, uzeo bi nekoliko kuhanih krumpira, te ih pojeo s nešto soli. Nekoliko vreća za krumpir prostrtih na drvima bile su mu ležaj. Veći dio noći provodio je u molitvi klečeći pred Presvetim Sakramentom. Jednoga dana župljani su ga vidjeli kako se bosonog vraća kući jer je svoje cipele darovao nekom prosjaku. S vremenom se puno toga u selu popravilo: krčmari su jadikovali da su im krčme sve praznije, dok su na svetu misu dolazili i oni koji su već dugo nisu vidjeli crkve iznutra. Za siromašnu djecu osnovao je kuću Providnosti, neku vrstu sirotišta gdje im je svako poslijepodne održao vjersku pouku.

Ubrzo se nadaleko počelo pričati o malom, zabačenom selu i njegovom svetom župniku, a sve je veća bivala i navala hodočasnika u Ars. A svetac nikada nije bio bez boli i nevolje. Mučili su ga reumatizam, astma, kašalj i želudac. No, još tisuću puta više mučile su ga boli u duši zbog izrugivanja i kleveta. Hodočasnici mu nisu davali mira ni danju ni noću. Bacali su se pred njim na koljena, rezali mu komadiće talara, otkidali listove časoslova, pokušavali ukrasti uvojak kose.

Šesnaest sati dnevno boravio bi u ispovjedaonici, gdje je u svoje ruke uzimao patnje i muke tolikih tisuća koje su odlazile od njega u miru, ali ostavljale pakao i sve veću čežnju za tišinom i samoćom u njegovoj duši.

Iscrpljen teškim odricanjima i strašnim pokorama, svetac je sa smiješkom na usnama preminuo 4. kolovoza 1859. S mještanima i hodočasnici, koji su one noći boravili u Arsu, za svetim svećenikom plakala je i čitava Francuska. Po njegovu zagovoru dogodila su se brojna čudesa, a papa Pio XI. je na Duhove 31. svibnja 1925. godine blaženog župnika Ivana Mariju Vianneya proglasio svecem Katoličke Crkve te zaštitnikom svih župnika.

Draga braćo i sestre u Kristu. Sveti Ivan Marija Vianney puno je govorio i pisao o svećeništvu. „Bez sakramenta svetog Svećeničkog Reda ne bismo među sobom mogli imati božanskog Spasitelja...“ zapisao je. Istina ovih njegovih riječi pozivaju nas na ozbiljno promišljanje o važnosti posvećenih službenika u zajednici vjernika, ali nas pozivaju i na molitvu za svećenike. Jer svećenik je pastir stada koje mu Gospodin povjerava po rukama biskupa. Svećenik je čovjek koji je uzet od naroda za narod, a da bi mogao predvoditi svoje stado, mora to činiti ponajprije primjerom svoga života. Danas je osoba svećenika na udaru mnogih napasti, kleveta i kritika, te ga se nastoji, osobito kroz medije, sve više omalovažiti. Zato je danas, više nego ikada, potrebno moliti za svećenike.

U primjeru svetog župnika Vianneya, Crkva daje svećenicima, osobito župnicima, uzor i zagovornika, a svima vama poticaj da izmolite takve svećenike u župama naše biskupije. Neka nas u ostvarenju tih nakana sve prati zagovorna molitva svetog arškog župnika. Amen

---

MOLITVA VJERNIKA

Zahvalni na uzornom i poticajnom životu sv Ivana Marije Vianneya, uputimo Bogu svoje prošnje za Crkvu i za postojeća i nova duhovna zvanja u njoj.

1. Gospodine, pomози da se tvoja Crkva, na čelu sa svojim duhovnim pastirima, iz dana u dan sve više suobličuje Kristu, koji u njoj vodi svoj narod na putu spasenja. Molimo te
2. Gospodine, sveti župnik arški je sva svoja trpljenja prikazivao za obraćenje grešnika. Daj da osobe u svetim duhovnim zvanjima ulože sve svoje životne snage za spasenje vječnih duša. Molimo te
3. Gospodine, sveti župnik arški darovan je za nebeskog zaštitnika svim župnicima. Daj da primjer njegova života nadahne župnike svijeta da ga slijede u zauzetoj i odgovornoj pastirskoj brizi. Molimo te
4. Gospodine, podari našem župniku dobro zdravlje, čvrstu vjeru, potrebnu snagu i utjehu, te srce ispunjeno ljubavlju i milosrđem. Molimo te
5. Gospodine, sveti arški župnik neizmјerno je cijenio vrijednost sakramenta Svetog ili Svećeničkog Reda. Daj da primjer njegova života potakne mladiće naše župe i biskupije da se odazovu tvome pozivu i postanu u svećeničkom zvanju svjedoci tvoje ljubavi. Molimo te
6. Gospodine, sveti arški župnik posebno je ljubio djecu i mlade. Daj da naši ministranti i ministrantice postanu utjelovljenje tvoje dobrote u našoj župi, Domovini i svijetu. Molimo te
7. Gospodine, sveti arški župnik bio je neprestano zagledan u tebe, prisutnog u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Daj da u vjericima poraste vjera u tvoju živu prisutnost na našim oltarima. Molimo te
8. Gospodine, sveti je župnik arški, po zaslugama svoga života, zaslužio Nebesku slavu i čast na našim oltarima. Daj svim pokojnima, koji su te svojim životima slavili na zemlji, dioništvo u vječnoj radosti. Molimo te

Gospodine Bože, ti si se proslavio u životu svetog Ivana Marije Vianneya. Molimo te, proslavi se i u našim životima, zato te molimo da nam podariš Duha pobožnosti, strpljivosti i blagosti, a svim svećenicima život koji će svjedočiti Onoga koji ih je pozvao u sveto duhovno zvanje. To molimo tebe koji živiš i kraljuješ po sve vjeke vjekova. amen

---

**MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA SV. IVANU MARIJI
VIANNEYU**

Sveti župniče Arški!
Sav tvoj život bijaše odgovor na Božji poziv
da ga slijediš u svećeničkom zvanju.
To je poziv na život ljubavi.

Molimo te, izmoli našem papi Franji milost da
ravna Crkvom Kristovom istom mudročću i zauzetošću
kojom si ti upravljao malom župom u Arsu.

Izmoli našim biskupima hrabrost i jakost,
koja im je potrebna da navješćuju Božju Riječ
i da vode stado Božje prema Kristu,
koji je Put, Istina i Život.

Izmoli našim svećenicima milost da
svaki dan prikazuju svetu misnu žrtvu,
i da uvijek budu blisko povezani
s otkupiteljskim križem Kristovim.

Isprosi im milost da u ljudska srca
ulijevaju milosrđe Krista Spasitelja po sakramentu pokore,
pomirujući ljude s Bogom i bližnjima.

Izmoli nam od Boga dovoljan broj
svetih svećenika, redovnika i redovnica,
a svima nama milost uzornog kršćanskog života.
Amen.

Na te nakane molimo Gospodina: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)